

Ocitáme se v 19. století v Evropě. Každý člověk může cítit vlnu, která prochází každyčským kouskem této země. Tato vlna má jméno – modernizace. Velký rozvoj průmyslu sebou nese mnoho výhod, které lidé vítají s nadšením. Proč taky ne, v průmyslu nacházejí pomocníky pro práci a rozšiřuje se střední vrstva. Ale ne všichni jsou nadšeni touto změnou. Církev vidí v modernizaci soupeře. Moderní myšlenky sebou přinášejí racionálnější pohled na svět.

Církev se s tímto postojem snažila bojovat a hlavně se s ním i vyrovnat. Tehdejší papež Pius IX. proto začal s bojem s vědeckým a myšlenkovým pokrokem 19. století vydáním Sylabus errorum neboli sylabu omylů. Těchto 80 omylů nacházejících se v sylabu, bylo považováno za bludy tehdejšího věku. Doktríny, které bylo třeba zavrhnout a zakázat. Hlavním cílem a myšlenkou bylo vyzdvihnouti papežské autority a podřízení státu této autoritě.

Celý text je rozdělen do 10 částí a na závěr je řeč samotného Pia IX. Dnešní čtenář při četbě možná kroutí hlavou a nedokáže pochopit, proč tak razantní krok. Nebylo by pro církev lepší se s modernismem smířit, porozumět mu a vzít si z něj nějaké myšlenky?

Lidský rozum, to je měřítko, které z větší části určuje, zda člověk bude věřit nebo ne. Což v sylabu je zmíněný jako „měřítko pro pravdu“. Nemůžeme tedy očekávat, že církev bude chtít po svých věřících, aby ho používala. Proč by taky měli, když tím jejich hlavním měřítkem a rádcem má být jejich víra a především samotná církev.

S lidským rozumem se setkáváme i v druhé části. Zde je zdůrazněna i filosofie. V dalších částech je téma církev, její pravomoci, její práva a její společnost. Dočteme se i o manželství, které patří mezi svátosti, a má své církevní práva a požadavky. Předposlední krátká část vypovídá o panství Římského papeže. A poslední část nás seznamuje s odporem proti liberalismu.

Pius IX. započal boj. Není pochyb, že tento boj ještě neskončil. Sylabus omylů byl jenom začátek.